

знаете, ходили сте при г. Хитрово. Каравеловъ прекаралъ съ ржката си по лицето и казалъ, че той не е билъ у Хитрово. Той знаелъ, че въ Русия не мислѣли всички така; Грековъ отвърналъ: разбира се, вие мислите за мнението на тази Русия, за която е по-добре ние тукъ, въ България, нщо да не знаемъ. Каравеловъ: кой отъ рускитѣ офицери презъ войната е останалъ тукъ, само тѣзи, които сж били на гражданска служба. Грековъ опониралъ. Каравеловъ: Кашалински — ала и той миналъ Балкана и отнелъ сабията на Веселъ паша. Цанковъ презъ цѣлия разговоръ мълчалъ, изпушилъ две лули тютюнъ, и само веднажъ казалъ, че князътъ е могълъ да тръгне по по-легаленъ пжтъ, да свика обикновено Нар. събрание, да предложи измѣненіята въ конституцията и т. н. Грековъ му отговорилъ, че той има понятие за редъ, че нѣма нищо незаконно, че събранието въ Свищовъ впрочемъ е една формалностъ, цѣлиятъ народъ се е произнесълъ за княза. Каравеловъ: обаче ние знаемъ, какъ се правятъ тѣзи „махзари“; Грековъ го опровергалъ, самоковската депутация дошла два деня следъ прокламацията. Сукнаровъ казалъ, че има нужда отъ едно обяснение на предложенията, и едва тогава може да се разисква за тѣхното приемане. Балабановъ додалъ: нека екзархътъ отъ името на дветѣ партии да покани княза да даде обяснения. Грековъ отвърналъ, че това не може да стане, князътъ е казалъ думата си, княжеското слово се не мѣни. Каравеловъ между другото казалъ, че сега ни управляватъ чужденци. Грековъ: „Желѣзковичъ и Стаматовъ сж въ вашитѣ очи чужденци, па, разбира, се и азъ, не зная тогава защо сте ме викали, *inconséquence*“. Грековъ се съмнява върху истиността на Каравеловитѣ думи, въ вестника си пише съвършено другояче, подканя се убиването на княза. Каравеловъ ядосанъ отговорилъ, че какво се пише въ вестника, това му е съвършено безразлично. Той не знае, какво ще стане следъ това; ако обстоятелствата бждатъ не-поносими, ще напустне страната. — Явно е: *ils sentent qu'ils sont peu, ils cherchent d'occuper quelque chose, de profiter quelque part* [тѣ чувствуватъ, че сж малцина, тѣ търсятъ да спечелятъ нѣщо, да успѣятъ нѣкъде]. — Решили да се събератъ, когато екзархътъ ги свика повторно.

Теохаровъ пише за своята мисия. Аксаковъ обещалъ, че в. „Русь“ ще продължава и по-нататъкъ както до сега. Игнатиевъ му казалъ (на Теохарова), че напълно е съгласенъ и симпатизира на цѣлото дѣло, предприето отъ княза въ България. — Излѣзе „Независимость“. Миларовъ отговоренъ редакторъ! На чело е отпечатанъ адресътъ на хърватскитѣ студенти, 17—20 годишни юноши: „България се освободила съ кръвта на своитѣ синове!“ Инакъ съдържа препискитѣ за арестуването на Каравелова и т. н. Върховниятъ сждъ се произнесе, че тѣзи части отъ турския законъ за печа-